

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΑΠΟΦΑΣΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ
της προσφυγής No 8396/03,
που κατατέθηκε από τον **ÈÈ**
κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), που συνεδριάζει σε τμήμα στις 12 Ιανουαρίου 2006 αποτελούμενο από :

κ. Λ. ΛΟΥΚΑΙΔΗ, Πρόεδρο
κ. Σ.Λ. ΡΟΖΑΚΗ
κα Φ. ΤΟΥΛΚΕΝΣ
κ. Π. ΛΟΡΕΝΖΕΝ
κα Ν. ΒΑΖΙΚ
κ. Ντ. ΣΠΙΕΛΜΑΝ
κ. Σ.Ε. ΓΙΕΜΠΕΝΣ, Δικαστές και
κ. Σ. ΝΙΛΣΕΝ, Γραμματέα Τμήματος,

Λαμβάνοντας υπόψη την προαναφερόμενη προσφυγή, που κατατέθηκε στις 3 Μαρτίου 2003.

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις, που υποβλήθηκαν από την εναγομένη κυβέρνηση και αυτές, που επικαλέσθηκε προς απάντηση ο προσφεύγωντας.

Αφού συσκέφθηκε, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση :

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Ο προσφεύγων, κ. **ÈÈ**, είναι γάλλος υπήκοος, που γεννήθηκε το 1946. Είναι σήμερα κρατούμενος στο νοσοκομείο των Φυλακών Κορυδαλλού. Ο προσφεύγων εκπροσωπείται ενώπιον του Δικαστηρίου από τον

κ. ΝΤΡΕΥΦΟΥΣ, Δικηγόρο, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Στρασβούργου. Η εναγόμενη Κυβέρνηση εκπροσωπείται από τους εντεταλμένους αντιπροσώπους κ. Σ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟ, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κα Ζ. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ, Εισηγήτρια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Αφού ενημερώθηκε για το δικαίωμά της να συμμετάσχει στη διαδικασία (άρθρα 36 παρ. 1 της Σύμβασης και 44 παρ. 1β του κανονισμού), η γαλλική Κυβέρνηση ανέφερε, στις 31 Μαρτίου 2005, ότι δεν προτίθετο να το επικαλεσθεί.

Τα περιστατικά της υπόθεσης, όπως εκτέθηκαν από τους διαδίκους, μπορούν να συνοψισθούν με τον ακόλουθο τρόπο :

Στις 26 Ιανουαρίου 2003 ο προσφεύγων συνελήφθη από την ελληνική αστυνομία για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και πλαστογραφία. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι κατά τη σύλληψη και την κράτησή του των τεσσάρων ημερών στην Αστυνομική Διεύθυνση, δεν επωφελήθηκε της συνδρομής διερμηνέα και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπόρεσε να μάθει το λόγο της σύλληψής του.

Στις 31 Ιανουαρίου 2003, ο προσφεύγων οδηγήθηκε ενώπιον του ανακριτή. Στις 3 Φεβρουαρίου 2003, αφού εξετάσθηκε ο προσφεύγων, ο ανακριτής διέταξε την προφυλάκισή του στις Φυλακές Κορυδαλλού για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και πλαστογραφία.

Στις 20 Φεβρουαρίου 2003, το Προξενείο της Γαλλικής Δημοκρατίας ενημέρωσε το Διευθυντή των Φυλακών Κορυδαλλού, ότι ο προσφεύγων τους ανέφερε ότι είχε προσβληθεί από τον ιό του AIDS. Την ίδια ημέρα, ο προσφεύγων μεταφέρθηκε στα ιατρεία των Φυλακών, το Νοσοκομείο «Άγιος Παύλος». Ισχυρίσθηκε στους αρμόδιους ιατρούς ότι η ιατρική του θεραπεία σαν οροθετικός είχε ανασταλεί από τότε που προφυλακίσθηκε. Επειδή αρνιόταν να υποβληθεί σε αιμοληψία, το Νοσοκομείο εξέδωσε ιατρική γνωμοδότηση, η οποία στηριζόταν αποκλειστικά στους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα.

Μετά από πολλές αρνήσεις, ο προσφεύγων δέχθηκε τελικά να υποβληθεί σε εξέταση αίματος στις 14 Απριλίου 2003. Η ανάλυση αίματος έδειξε ότι ο προσφεύγων δεν ήταν φορέας του ιού, αλλά υπέφερε από κύρωση, που οφειλόταν σε αλκοολισμό και είχε προσβληθεί από τον ιό της ηπατίτιδας C. Σύμφωνα με το ιατρικό ιστορικό, που δόθηκε από τον προσφεύγοντα στις ιατρικές αρχές, η ηπατίτιδα C οφειλόταν σε μετάγγιση αίματος, την οποία ο προσφεύγων υπέστη συνεπεία ατυχήματος. Σύμφωνα με τη βεβαίωση, που συντάχθηκε από τον ιατρό των Φυλακών Κορυδαλλού στις 21 Δεκεμβρίου 2004, ο προσφεύγων δεν μπορούσε να κολλήσει τον ιό αυτό κατά τη διάρκεια της προφυλάκισής του, λαμβάνοντας υπόψη το στάδιο της ασθένειας.

Στις 18 Οκτωβρίου και 20 Δεκεμβρίου 2004, ο προσφεύγων υποβλήθηκε εκ νέου σε αιμοληψίες, που επιβεβαίωσαν ότι δεν είχε προσβληθεί από τον ιό του AIDS, αλλά από αυτόν της ηπατίτιδας C.

Σύμφωνα με τις δύο βεβαιώσεις, με ημερομηνία 18 Οκτωβρίου 2004, που εκδόθηκαν από τα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού και τις σωφρονιστικές αρχές των εν λόγω Φυλακών, ο προσφεύγων, αντίθετα με τους ισχυρισμούς του ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν ήρθε ποτέ σε επαφή με δύο κρατούμενους, που είχαν προσβληθεί από φυματίωση. Επιπλέον, κατ' επανάληψη, αυτός δεν είχε παρουσιασθεί στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού για να υποστεί συμπληρωματικές ιατρικές εξετάσεις. Σύμφωνα με τις βεβαιώσεις αυτές, ο προσφεύγων κατά τη διάρκεια της κράτησής του στις Φυλακές Κορυδαλλού, αποτέλεσε το αντικείμενο ιατρικών και φαρμακευτικών ελέγχων.

Εν τω μεταξύ, στις 11 Ιανουαρίου 2004, το Κακουργιοδικείο Αθηνών είχε καταδικάσει τον προσφεύγοντα σε επτά χρόνια φυλάκιση για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και πλαστογραφία (αποφάσεις Νο 329, 363 και 390/2004). Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η υπόθεσή του εκκρεμεί σήμερα ενώπιον του Εφετείου.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ

.....

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens

1. Χωρίς να επικαλεσθεί ιδιαίτερη διάταξη της Σύμβασης, ο προσφεύγων παραπονιέται για τις συνθήκες διαμονής του στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού.
2. Επικαλούμενος το άρθρο 5 παρ. 1^ε της Σύμβασης, ο προσφεύγων παραπονιέται, ότι ο ανακριτής τον προφυλάκισε, χωρίς να λάβει υπόψη την κατάσταση της υγείας του.
3. Επικαλούμενος το άρθρο 6 παρ. 3 της Σύμβασης, ο προσφεύγων παραπονιέται για τις παραλήψεις της διαδικασίας κατά τη σύλληψη και την εξέτασή του από την Αστυνομία.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

1.- Στην αρχική του προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυριζόταν ότι είχε προσβληθεί από τον ιό του AIDS και ότι, κατά τη διάρκεια της παραμονής του στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού, έπρεπε να διαμένει με πρόσωπα, που είχαν προσβληθεί από φυματίωση. Παραπονιέται, επιπλέον, για την ανικανότητα του διοικητικού υπευθύνου των Φυλακών Κορυδαλλού. Ύστερα από τη γνωστοποίηση της υπόθεσης στην Κυβέρνηση, ο προσφεύγων παραπονιέται ότι οι ιατρικές αρχές τον είχαν απομονώσει σε τμήμα, που προοριζόταν για ανθρώπους, που είχαν προσβληθεί από τον ιό του AIDS. Ισχυριζόταν, επίσης, ότι κατά τη διάρκεια της παραμονής του στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού, έπρεπε να τηλεφωνεί από τον ίδιο τηλεφωνικό θάλαμο με αυτόν, που χρησιμοποιούσαν πρόσωπα, που έπασχαν από φυματίωση. Τέλος, ο προσφεύγων παραπονιέται για την ανακρίβεια της διάγνωσης της ηπατίτιδας C και της ανικανότητας του ιατρού, που τον εξέτασε. Επικαλείται, κυρίως, το άρθρο 3 της Σύμβασης, που ακολουθεί :

«Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθεί εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπους ή εξευτελιστικής».

Η Κυβέρνηση δηλώνει, κατ' αρχήν, ότι ο προσφεύγων δεν εξήντησε στη περίπτωση αυτά τα εθνικά ένδικα μέσα, για να επιτύχει την επανόρθωση της κατάστασης, για την οποία παραπονιέται ενώπιον του Δικαστηρίου. Η

Κυβέρνηση σημειώνει, έτσι, ότι ο προσφεύγων θα μπορούσε να καταθέσει μήνυση ή να ζητήσει την έναρξη πειθαρχικής διαδικασίας ενώπιον των ιατρών των ιατρείων των Φυλακών για τα λάθη που δήθεν διαπράχθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Επιπλέον, σύμφωνα με την Κυβέρνηση, ο προσφεύγων θα μπορούσε να καταθέσει ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων αγωγή αποζημίωσης κατά του διοικητικού και ιατρικού προσωπικού των Φυλακών Κορυδαλλού για την υλική και ηθική ζημία, την οποία υπέστη λόγω των επιζήμιων πράξεων και παραλείψεών τους. Όσον αφορά την ουσία, η Κυβέρνηση στηρίζεται στα διοικητικά έγγραφα, που παρέχονται από τις σωφρονιστικές και ιατρικές αρχές. Δηλώνει ότι ο προσφεύγων είπε ψέματα για την κατάσταση της υγείας του, επειδή προκύπτει από τα έγγραφα αυτά, ότι δεν είχε προσβληθεί από τον ιό του AIDS. Επιπλέον, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι από την κράτησή του, ο προσφεύγων απετέλεσε το αντικείμενο συστηματικής φαρμακευτικής και ιατρικής θεραπείας. Τέλος, η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι ο προσφεύγων δεν ήρθε ποτέ σε επαφή με άτομα, που είχαν προσβληθεί από φυματίωση.

Το Δικαστήριο δεν κρίνει απαραίτητο να αποφανθεί επί του θέματος της εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων, επειδή ο ισχυρισμός αυτός είναι απαράδεκτος για τους ακόλουθους λόγους.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του, για να εμπίπτει στο άρθρο 3 της Σύμβασης, η άσχημη μεταχείριση πρέπει να εμφανίζει ελάχιστη βαρύτητα. Η εκτίμηση του ελάχιστου αυτού είναι σχετική. Εξαρτάται από το σύνολο των δεδομένων, κυρίως τη διάρκεια της θεραπείας και τα φυσικά και πνευματικά της αποτελέσματα, καθώς και ενίοτε το φύλο, την ηλικία και την κατάσταση υγείας του θύματος (βλ *KUDLA κατά ΠΟΛΩΝΙΑΣ* [GC], No 30210/96, παρ. 91, CEDH 2000 - XI, *MOUISEL κατά ΓΑΛΛΙΑΣ*, No 67263/01, παρ. 37, CEDH 2002 - IX). Σε κάθε περίπτωση, πρέπει, να εξετασθούν οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης (*PAPON κατά ΓΑΛΛΙΑΣ* (No 1) (*déc*), No 64666/01, CEDH 2001 - VI).

Δεν προκύπτει από το άρθρο 3 της Σύμβασης η γενική υποχρέωση αποφυλάκισης του κρατουμένου για λόγους υγείας ή διαμετακόμισής του σε πολιτικό νοσοκομείο, ακόμα και αν υποφέρει από ιδιαίτερα δύσκολης περίθαλψης ασθένεια (βλ. προαναφερόμενη *MOUISEL κατά ΓΑΛΛΙΑΣ*, παρ. 40). Εντούτοις, το άρθρο αυτό επιβάλλει, σε κάθε περίπτωση, στο Κράτος να εξασφαλίσει ώστε κάθε φυλακισμένος να κρατείται κάτω από συνθήκες σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ότι οι τρόποι εκτέλεσης του μέτρου δεν υποβάλλουν τον ενδιαφερόμενο σε απόγνωση ή σε δοκιμασία τέτοιας έντασης, που υπερβαίνει το αναπόφευκτο επίπεδο δυσχέρειας, που σχετίζεται με την κράτηση και ότι, σχετικά με τις πρακτικές απαιτήσεις της φυλάκισης, εξασφαλίζονταν η υγεία και η ευεξία του κρατουμένου με κατάλληλο τρόπο, κυρίως με την παροχή της απαιτούμενης ιατρικής περίθαλψης (*ΣΑΚΚΟΠΟΥΛΟΣ κατά ΕΛΛΑΔΑΣ*, Νο 61828/2000, παρ. 37, 15 Ιανουαρίου 2004).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο σημειώνει πρωτίστως, ότι ο προσφεύγων δεν παρείχε στην προσφυγή του ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την ιατρική του κατάσταση. Συνδυασμένη με την επανειλημμένη άρνηση του προσφεύγοντα να υποβληθεί σε αιμοληψία κατά την παραμονή του στα ιατρεία της φυλακής, πρέπει να σκεφθούμε ότι στήριξε την προσφυγή του σε ψεύτικα γεγονότα. Σε κάθε περίπτωση, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι ο κρατούμενος πίστευε καλόπιστα πριν να υποστεί τις αιμοληψίες στις Φυλακές Κορυδαλλού, ότι είχε προσβληθεί από τον ιό του AIDS, το Δικαστήριο σημειώνει ότι μετά που απέκτησε τα αποτελέσματα των αιματολογικών εξετάσεων, αυτός παρέλειψε να ενημερώσει το Δικαστήριο σχετικά. Στο θέμα αυτό, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προσφεύγων δεν εξηγεί καθόλου τη συμπεριφορά του. Στην πραγματικότητα, αντί να διευκρινίσει τους λόγους, που τον οδήγησαν να δηλώσει αρχικά στο Δικαστήριο, ότι ήταν άρρωστος από AIDS, ο προσφεύγων περιορίσθηκε στις παρατηρήσεις του να δηλώσει ότι, κατά την παραμονή του στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού, είχε νοσηλευθεί σε

τομέα, που προοριζόταν για ανθρώπους, που έχουν προβληθεί από τον ιό αυτό.

Το Δικαστήριο παραδέχεται ότι η κατάσταση υγείας του προσφεύγοντα ήταν ανησυχητική. Αυτός υπέφερε από ηπατίτιδα C και από κίρρωση, που οφειλόταν στον αλκοολισμό. Εντούτοις, ο προσφεύγων παρέμεινε στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού, όπου υπέστη συστηματικές αιμοληψίες. Ιατρικά πιστοποιητικά βεβαιώνουν ότι ο προσφεύγων βρισκόταν κάτω από συστηματικό ιατρικό και φαρμακευτικό έλεγχο. Δεν μπορεί να ισχυρίζεται, λοιπόν, ότι η κατάσταση της υγείας του δεν ελήφθη υπόψη από τις αρχές των φυλακών.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις συνθήκες παραμονής στα ιατρεία των Φυλακών Κορυδαλλού, ο προσφεύγων δεν τεκμηριώνει τους ισχυρισμούς του σχετικά με την υποχρέωση να συναναστρέφεται ανθρώπους, που έχουν προσβληθεί από AIDS ή φυματίωση. Ειδικότερα, το Δικαστήριο επισημαίνει ανακολουθίες σ'αυτό το θέμα. Πράγματι, στην προσφυγή του ισχυριζόταν ότι έπρεπε να έρχεται σε επαφή με δύο ασθενείς, που είχαν προσβληθεί από φυματίωση και ότι έπρεπε, επιπλέον, να χρησιμοποιεί την ίδια τηλεφωνική καμπίνα με άλλους ασθενείς. Όπως ισχυρίστηκε στις παρατηρήσεις του, ότι ήταν απομονωμένος στον τομέα, που προοριζόταν για ανθρώπους, που είχαν προσβληθεί από AIDS. Εκτός των αντιφατικών ισχυρισμών του προσφεύγοντα στο θέμα αυτό, από τα ιατρικά και διοικητικά πιστοποιητικά προκύπτει ότι το προσφεύγων δεν ήρθε ποτέ σε επαφή με δύο κρατούμενους, που είχαν προσβληθεί από φυματίωση.

Δεδομένου ό,τι προηγείται και αφού προέβη σε συνολική εκτίμηση των γεγονότων με βάση τις αποδείξεις, που κατατέθηκαν ενώπιόν του, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι συνθήκες κράτησης του προσφεύγοντα δεν φθάνουν το επίπεδο σοβαρότητας, που απαιτείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, για να καταλήξει στην παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης.

Προκύπτει ότι το μέρος αυτό της προσφυγής είναι προφανώς αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί σε εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 3 και 4 της Σύμβασης.

2.- Ο προσφεύγων παραπονιέται ότι ο ανακριτής διέταξε την προφυλάκισή του χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι είχε προσβληθεί από τον ιό του AIDS. Επικαλείται το άρθρο 5 παρ. 1 ε) της Σύμβασης, που ορίζει :

« Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθεί της ελευθερίας του ειμή εις τας ακόλουθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν :

(...)

ε) εάν πρόκειται περί νομίμου κρατήσεως ατόμων δυναμένων να μεταδώσωσι μεταδοτικήν ασθένειαν, φρενοβλαβούς, αλκοολικού, τοξικομανούς ή αλήτου (...)

Το Δικαστήριο δηλώνει ότι το άρθρο 5 παρ. 1 της Σύμβασης παραπέμπει ως προς την ουσία στην εθνική νομοθεσία και θεσπίζει την υποχρέωση να τηρηθούν οι κανόνες ουσίας και διαδικασίας, αλλά απαιτεί, επιπλέον, η στέρηση της ελευθερίας να μην είναι αντίθετη με το σκοπό του άρθρου αυτού, που είναι να προστατεύει το άτομο από οποιαδήποτε αυθαιρεσία (*WINTERWERP κατά ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ*, απόφαση της 24 Οκτωβρίου 1979, σειρά Α, Νο 33, σελίδα 17, παρ. 39 και *HUTCHISON REID κατά ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ*, Νο 50272/99, 20 Φεβρουαρίου 2003 παρ. 46).

Παραμερίζοντας το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν υπέφερε από την εν λόγω ασθένεια, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο ανακριτής διέταξε την προφυλάκισή του σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, λόγω της τεκμαιρόμενης διάπραξης των αδικημάτων της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης. Το Δικαστήριο δεν επισημαίνει εν προκειμένω κανένα ίχνος αυθαιρεσίας.

Προκύπτει ότι το μέρος αυτό της προσφυγής είναι προφανώς αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί σε εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 3 και 4 της Σύμβασης.

3.- Ο προσφεύγων παραπονείται για την απουσία διερμηνέα κατά τη σύλληψη και την κράτησή του στην Αστυνομική Διεύθυνση. Επιπλέον, παραπονιέται ότι η Αστυνομία κατασκεύασε «πλαστές αποδείξεις» με σκοπό να τον ενοχοποιήσει. Επικαλείται το άρθρο 6 παρ. 3 της Σύμβασης, το οποίο ορίζει τα εξής :

« (...)

3.- Ειδικότερον, πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα :

α) όπως πληροφορηθή, εν τη βραχυτέρα προθεσμία εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί και εν λεπτομερεία την φύσιν και τον λόγον της εναντίον του κατηγορίας.

(...)

ε) να τύχη δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως, εάν δεν εννοεί ή δεν ομιλεί την χρησιμοποιουμένην εις το δικαστήριο γλώσσαν».

Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του Εφετείου. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ισότητα της διαδικασίας εκτιμάται στο σύνολό της (βλέπε μεταξύ πολλών άλλων, *BARBERÀ, MESSEGUÉ* και *JABARDO* κατά *ΙΣΤΤΑΝΙΑΣ*, απόφαση της 6 Δεκεμβρίου 1988, σειρά Α, Νο 146 παρ. 68).

Συνεπώς το μέρος αυτό της προσφυγής είναι πρόωρο και πρέπει να απορριφθεί σε εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 1 και 4 της Σύμβασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Το Δικαστήριο ομόφωνα

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη

Σορεν ΝΙΛΣΕΝ Γραμματέας Λουκής ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο αντίγραφο στα γαλλικά

Αθήνα, 30.01.2006 Η Μεταφράστρια Ε. Παπαμαύρου

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens